

Betænkning

over forslag til lov om statens byggevirkksomhed m. v.

(Afgivet af udvalget til modtagelse af oplysninger angående arbejdet med rationalisering af statsadministrationen den 22. april 1971).

Udvalget har i 6 møder behandlet lovforslaget og har herunder haft samråd med boligministeren samt stillet spørgsmål til ministeren til skriftlig besvarelse. Endvidere har udvalget modtaget skriftlig og mundtlig henvendelse fra Kommunernes Landsforening. Denne henvendelse er tillige med ministerens kommentar hertil og visse af udvalgets spørgsmål og boligministerens besvarelser optrykt som bilag til betænkningen.

Udvalget har drøftet, hvorledes lovforslaget kan sikre, at den ønskede standard for et statsbyggeri m. v. opnås til den fordelagtigst mulige pris. Drøftelsen har bl. a. været baseret på et modtaget statistisk materiale, der belyser foreliggende priser ved opførelse af institutionsbyggeri i de seneste år. Det fremgår heraf, at der for byggerier til samme formål er store forskelle i enhedspriser, således varierer f. eks. den godkendte håndværkerudgift pr. m² inden for statsstøttet børnehavbyggeri øst for Store-Bælt mellem ca. 1.300 kr. og ca. 2.000 kr.

Under hensyn hertil og på baggrund af det oplyste byggebehov for den kommende fire års periode 1971-72—1974-75, der alene for statsbyggeri er opgjort til adskillige milliarder kroner, har udvalget under samrådet med boligministeren drøftet, hvorledes målsætningen i lovforslagets § 1 kan sikres efterlevet efter den formulering, som forslagens §§ 2 og 8 benytter. Efter denne kan boligministeren fastsætte retningslinjer til sikring af lovens formål både for den statslige byggevirkksomhed og for det låne- og tilskudsfinansierede byggeri. Udvalget har i denne forbindelse rejst spørgsmålet, om ministerens beføjelser burde styrkes, eventuelt via en ændring af paragraffernes ordlyd fra en bemyndigelse til et pålæg om at udfærdige sådanne regler.

Ministeren har anset en sådan ændring

for mindre formålstjenlig i betragtning af, at et pålæg kunne dels udviske styrelsernes selvstændige ansvar i henhold til § 1, dels begrænse styrelsernes selvstændige stilling og indflydelse i det i § 7 foreslåede rådgivende koordineringsudvalg. Med dette udvalg var det netop tanken at skabe et forum, hvor de enkelte styrelser principielle synspunkter kan gøres gældende, og hvor det kan afklares, om det vil være muligt at efterleve påtænkte generelle regler.

Efter de stedfundne drøftelser er der i udvalget enighed om, at ministeren i videst muligt omfang bør anvende de ovennævnte beføjelser til at fastsætte retningslinjer og dermed opfylde målsætningen i lovforslagets § 1.

Ministeren har fremhævet muligheden for et udviklingsarbejde med henblik på at fastsætte retningslinjer for, hvad der er den ønskelige standard for forskellige grupper af statsbyggeri, således at de enkelte byggerier hverken bliver af for høj — og dermed for dyr — standard eller underlødige. Ved standard forstås i denne forbindelse en række kvalitetsniveauer som lokaleomfang og -størrelse, rumklima, teknisk udstyr, byggeriets arkitektoniske kvalitet, bebyggelsesmiljø m. v.

Udvalget forudsætter, at der ved fastsættelse af ønskelig standard for forskellige grupper af statsbyggeri lægges vægt på bindende normer, fastsat således, at kvalitetsniveau for de forskellige arter af byggeri på forhånd i videst muligt omfang er fastlagt efter samarbejde med andre myndigheder, såsom sundhedsmyndigheder og arbejdstilsyn.

Boligministeren har fremhævet betydningen af, at de beslutninger, der træffes i den første fase (byggeprogrammeringen), og som har langtrækkende konsekvenser for byggeriets standard, ikke ændres undervejs. I